

[Sigsgaard.]

Det kan jo nok være rigtigt på papiret, men jeg synes lige, det skal med, at i praksis har monopolerne, også efter at VKR nu om lidt har gennemført lempelsen, som der er tale om i dette lovforslag, endnu friere spil i fællesmarkedet, end de har i Danmark. Så socialdemokratiet og fru Lis Groes skal ikke trøste sig med, at man får løst monopolkontrollspørgsmålet i fællesmarkedet. Fællesmarkedet er først og fremmest monopolernes fællesmarked, så det er der jo heller ikke noget underligt i.

Men det er udmærket, at vi får diskussionen her ved tredje behandling endnu en gang. For det er sandt, at kontrollen med monopolerne lempes med vedtagelsen af dette lovforslag, og jeg skal kun føje én bemærkning til det, der allerede er sagt om det spørgsmål, nemlig at en sådan lempelse forekommer særlig urimelig i en situation, hvor stadig flere brancher monopoliseres, hvor stadig mere magt samles på stadig færre hænder. Der burde man gå den anden vej, men måske kan regeringspartierne totale afvisning af en ændring af lempelsen af monopolkontrollen tolkes således, at monopolerne allerede i dag er ved at have så stor magt, at regeringspartierne ikke tør eller ikke kan undlade at lempe kontrollen med dem, at monopolernes indflydelse på regeringspartierne altså er så meget større end andre kapitalgruppers og andre befolkningsgruppers, at det er forklaringen på, at denne lempelse for monopolerne partout skal gennemføres.

Nu vil jeg ikke stå her og påstå, at det er en helt igennem ny politik, VKR fører, når de ret ensidigt tager hensyn til de store kapitalinteresser. Vi kan i hvert fald gå helt tilbage til for mange år siden, da VK — da var R ikke med — forlangte, at trustkommissionen skulle afslutte sit arbejde, at den skulle afskaffes, man ønskede ikke projektørlyset rettet alt for stærkt på endnu flere brancher end dem, der allerede dengang var undersøgt. Man fik dengang presset eller overtalt den socialdemokratiske regering til at gå med til at afskaffe trustkommissionen. Allerede dengang var man altså godt i gang med en ensidig politik til fordel for trustere og monopolere. Forskellen mellem tidligere og nu er efter min opfattelse, at man nu går mere åbent til værks, at man tilsyneladende

overhovedet ikke lader sig anfægte af, at praktisk taget alle grupper i befolkningen protesterer imod den monopolpolitik, man fører; det betyder ingenting, man holder fast; man argumenterer dårlig nok, kun med nogle bemærkninger om, at bestemmelsen er overflødig — hvad regeringen selv har modsagt i bøgerne om Danmarks tilslutning til fællesmarkedet.

Lovforslaget, som vi snart skal tage stilling til, er til trods for visse ændringer stadig væk vendt imod en del af de lønforbedringer, der kan tænkes, og VS føler det jo ikke som sin opgave at være med til at holde lønningerne nede, tværtimod. Vi vil ikke være med til at gøre indkomstfordelingen endnu mere skæv, end den er i forvejen, og det vil denne lov selvfølgelig bidrage til.

Stoppet for takstforhøjelser indtil 1. september opfatter vi som et forsøg på at manipulere med pristallet, i øvrigt på samme måde som det lovforslag om pristallet, der ligger til behandling i folketinget for tiden. Det, man her er ude på, er at snyde lønmodtagerne for en dyrtidsportion og udskyde udløsningen af en dyrtidsportion et stykke tid. Det er som sagt efter vores opfattelse manipulation med pristallet, og det må vi selvfølgelig gå imod.

Selv om nu dette lovforslag politisk set havde været acceptabelt, hvad det langt fra er, måtte vi gå imod det alene af den grund, at det ikke kan administreres. Det har jeg tidligere været mere udførligt inde på, så det skal jeg ikke spilde tiden med at gentage her ved tredje behandling. Der er en lang række bestemmelser i lovforslaget, som ikke vil kunne administreres, og det er blevet sagt også fra anden side under behandlingen her i folketinget, men man har ikke villet lave om på det under udvalgsarbejdet. Endvidere vil loven føre til endnu mere kontoriusseri her i landet, endnu mere regereri; det er i øvrigt en klar og konsekvent linje fra regeringens side, at hver måned, hver uge har bragt nye restriktioner og nye eksempler på overflødig regereri. Men sådan er det selvfølgelig, når det er mindretalsinteresser, der skal varetages over for flertalsinteresser, så kan mindretallet kun opretholde sin magt gennem et vældig udviklet bureaukrati, og det er altså bl. a. det, vi ser et eksempel på her.

I almindelighed har vi hidtil i VS undladt